

Beszámoló a 2020 évi, Kerekesszékes Curling „B” világbajnokságról

Idén, második alkalommal rendezték meg, 2021. április 10 – 15 között Finnországban (LOHJA) településen található sportkomplexumban, a Kerekesszékes B Világbajnokságot.

Mielőtt bárki szóvá tenné, hogy elírás történt a címsorban, rögtön elmondom, hogy sajnós nem.

A 2020-as esztendő, nagyon sokunknak örök nyomot hagyott az életében.
Az év elején kitört COVID-19 járvány nagyon sokunk életét átrendezte.
A közösségi élet szinte ellehetetlenedett, az addig biztosnak hitt dolgok szertefoszlottak.
Többek között, ennek egyik oka az lett, hogy számos, előre meghirdetett világversenyt törölni kellett.

Kerekesszékes csapatunk azon szerencsések közé tartozott, akiknek „csak” későbbre helyezték a világversenyt, de legalább nem halasztották el.
Többszöri időpont módosítás után végül, 2021. április 04-én indultunk útnak Finnországba.

Az odajutásunk, ottlétünk, és visszatérésünk mindnyájunkat mélyen megérintett.
Számatalan olyan dolgot éltünk meg együtt is, és külön-külön is, amire nem számítottunk.

A szervezők elsődleges célja a biztonságos lebonyolítás volt, amire maximális hangsúlyt fektettek.
Ennek egyik alapja, a „sportolói buborék” rendszer volt, amit mindvégig fenntartottak, és ami hozta a hozzá fűzött reményeket.
A világversenyen részt vett összes sportoló, és sportszakember egészségesen érkezett, és távozott a megmérettetés után.

A résztvevőkről :

Megérkezésünk után, rögtön 3 napos „szoba fogságra” ítélték minket.
Ennek leteltével következett a helyi PCR teszt, majd elkezdődhetett végre a verseny.

A WCF által korábban számunkra is megküldött sorsolást, az indulást megelőző pár hétben többször is módosították, mert számtalan ország lépett vissza az indulástól.
Így, a mostani versenyen csupán 10 nemzet képviseltette magát a korábbi 15-tel szemben.

Ezek : Amerikai Egyesült Államok, Csehország, Észtország, Finnország, Japán,
Németország, Olaszország, Svájc, Törökország, és hazánk volt.

A csapatot alkották :

Sárai Rita (lead),

Sasadi Anikó (second),

Beke Viktor (third /
skip),

Barkóczi Péter (fourth /
vice skip)

Milics Krisztina segítő
(team official)

A viadalról :

A kötelező pihenő, és az addig megélt dolgok sajnos hamar kifejtették áldatlan hatásukat, mert mindjárt az első meccsünkön 12 : 5 -re kaptunk ki a Csehektől.

Ezután következett két vállalható mérkőzés, ahol a Törökök ellen 9 : 5-re, és a Japánok ellen 8 : 4-re veszítettünk, viszonylag jó játékban.

Majd jött az ébredés, ahol Svájc ellen játszottunk nagyon szoros, 6 : 5-ös meccset, ami a csapat szerint az egyik legjobb mérkőzésük volt.

Ezután szinte „bedaráltak” minket a Finnek (12 : 3), akiknek a helyi jég nem volt ismeretlen, nekünk pedig egyáltalán nem kedvezett.

Az Olaszok továbbra is a kedvenc csapataink közé tartoznak.

Sikerült őket az első END-ben mindjárt 4 kővel meglepnünk, ezt követően viszont végig ők uralták a pályát.

Egy END-et még tudtunk „hozni”, így 8 : 6 lett ennek a mérkőzésnek a végeredménye.

Következett az USA elleni összecsapásunk, ahol a tengeren túliak, magabiztos játékot játszva 7 : 3-ra vertek el minket. Ezt a világbajnokságot végül Ők nyerték !

A nyolcadik meccsünk ismét élvezetes, és élménydús volt, ugyanis az előző tornán „mumusként” emlegetett Német csapattal játszottunk 6 : 5 -ös meccset.

Mintegy keretet adva a mérkőzéseinknek, a legutolsó játékunk kísértetiesen hasonlított az elsőre.

Az Észt csapat nem kímélt minket, és 11 : 2 -re maradtunk alul velük szemben.

A negatívumokról :

Nagyon érezhető volt a csapaton, a március elejétől – szeptemberig tartó kényszer pihenő .

Mind fizikálisan, mind mentálisan veszítettek korábbi teljesítményükből.

Az utazással, és az ottléttel kapcsolatos dolgok megviselték őket is, és minket „kísérőket” is.

Megint belefutottunk abba, hogy jó jégen edzünk itthon (köszönjük „jégmester” Viktornak a jegeinket), de az ottani „stadion” jéghez nem tudunk alkalmazkodni.

Sajnos, a remek kezdéseink után még mindig nem tudjuk megtartani az előnyünket, bekísérni az eredményeinket.

A pozitívumokról :

Viktor és Peti dobta a mostani torna két legjobb DRAW (LSD) átlagát, ami az ellenfeleink ismeretében elég jó dolog !

Ugyan nem nyertünk egyetlen meccset sem, de látható, és érezhető volt a korábbi év munkája, fejlődése a csapaton, mert már nem tudtak olyan könnyen elverni minket az ellenfeleink.

Számtalanszor múltott egy-egy END pici pontatlanságokon, de már nagy hibák / malőrök nem voltak.

A körülmények ellenére, mindenki maximálisan odatette magát a verseny teljes ideje alatt.

Conclusio :

Összességében az ottlétünk hasznos volt, látható volt a csapatba fektetett munka.

A kintlétünk továbbra is rávilágít arra a dologra, hogy szükséges a csapatlétszám bővítése, az utánpótlás keresés hangsúlyosabbá tétele, tartalék játékos nevelése.

Számomra az esemény megtartása, és a hozzá kapcsolódó pénzügyi rész teljességgel elfogadhatatlan volt (nem a hazai oldalról, mert itt maximálisan megkaptunk minden szükséges támogatást).

Itt elsősorban a WCF-re, mint szervezetre, és a Kisakallio Sportcenter menedzsmentjére, és hozzáállásukra gondolok, ami egy ilyen esemény kapcsán nem megengedhető szerintem (amikkel, a továbbiakban sem fogok tudni azonosulni)

Itt szeretnénk megköszönni az : Emberi Erőforrások Minisztériumának, a Magyar Paralimpiai Bizottságnak, és a Magyar Curling Szövetségnek a segítségét, anyagi, és morális támogatását, mind a csapat, és mind a magam nevében !